54e jaar — Nr 89. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 3 Augustus 1907.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week :	6 fr. per jaar.
Twee » »	5 »
Een » »	4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen,

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad frank den drukregel.

TWEEDE BLAD.

TONGEREN, DEN 3 AUGUSTUS 1907.

Het Hooglied der Zon.

(12e VERVOLG.)

Het « Zonnelied » is geen artificieele, maar een zuiver-natuurlijke bloem. Rukt ze van den stengel af, waar ze toch zoo leven-tintelend zoo bevallig op bloeide, dan verliest met een geur en kleur, schoonheid en verruk celijkheid. De parelende dauwdroppies vallen niet alleen van hare teedere bladjes, doch ge snijdt de levensbron af, die uit hare wortels saprijk opwelde.

De onverbiddelijk- strenge kritiek deed eene poging om de dichterbloem des Zonnelieds van haren stengel te snijden. Het was niet oorspronkelijk van St-Franciscus, zoo beweerde men. Paul Sabatier dacht dat, na zijne uitgave van den Speculum Pertectionis, er geen de minste twijfel meer bestaan kon over de echtheid en den oorsprong van het Zonnelied. De Speculum Perfectionisboek dat een zoele lentetocht mag genoemd worden van oorspronkelijk franciscaansch leven, geeft niet alleen den alouden Italiaansschen tekst — c. 120 — maar beschrijft met bewonderens waardige liefde de oorsprong, de opvolgende wording, den doop en het leven der hoogste uitdrukking van Franciscaansch gevoel. In eene liefdeverrukte ontbozeming borrelt het uit zijn ridderlijk gemoed. — c. 100 — Hij voegt er ter gelegendheid van een oproer te Assisië de voorlaatste strooi bij — c. 101 — en op zijn sterfbed de laatste strooi — c. 123. — Hij noemt het « Canticum fratris Solis. » Het Hooglied van Broeder Zon ». — c. 119. — Hij verzoent op de vredewalmende tonen van dat Hooglied den Podestaat en den Bisschop van Assisië — c. 101 — wou zijn broeders met Broeder Pacifico — de koning de verzen en de curialis doctor Cantorum — aan het hootd de wereld zenden om het voor het volk te zingen. Hij beval dat een broeder eerst prediken zou en dat de andere dan als ware « Joculatores Domini : minnezangers Gods » te zamen de Laudes creaturarum aanheffen zouden — c. 100. — Het vervoert hem in de zoetste zielsverrukkingen — c. 100 — in zijn ziekte zingt hij het geestdriftig, oadanks de ergernis van Broeder Elias — c. 119 en 121 — en als Hij vreugdevol Zuster de dood ziet naderen roept Hij broeder Angelus en broeder Leo, om het een laatste maal aan te heffen — c. 123.

Is dus de Speculum Perfectionis het werk van Broeder Leo — de vertrouweling, geheimschrijver, biechtvader van St-Franciscus — zooals P. Sabatier beweerd, geen twijfel mogelijk over de wording en de echtheid van het Hooglied der Zon.

De twijfel bleef echter voortduren onder de critici. Hij steunt deels op gevoelens over den Speculum Perfectionis, die strijdig zijn met de beweringen van Paul Sabatier en deels op het verkeerd begrip van bewijzen uit andere bronnen. Een woord dient dus gezegd over de geschiedwaarde van den Speculum Perfectionis in het algemeen, en over de Hoofdstukken in 't bijzonder die spreken over het « Hooglied der Zon ». Daarna geven we de bewijzen uit andere bronnen.

De gissingen over het ontstaan van den Speculum Perfectionis kunnen in het algemeen op drie teruggebracht worden.

1. De Speculum Perfectionis is een opstel van Br. Leo voltooid in 1227 ; later nochtans is er hier of daar iets aan veranderd.

2. Hij werd opgesteld door de Gezellen van St-Franciscus en naar den Generaal der orde gestuurd ten jare 1246.

3. Hij is een anoniem verzamelwerk uit het jaar 1318, dat brownen benuttigt uit vroeger tijdstip.

Tot dit laatste kan net gevoelen van Dr Walter Goetz herleid worden. Zooals we in Belfort en Dietsche Warande (n. II — 1907.) schreven beweert Goetz dat er 50 hoofdstukken in staan over wier ouderdom niets kan beslist worden. Drie en veertig behelzen aloude overleveringen, die eene omwerking ondergingen ; hoogstens 32 behelzen aloude overleveringen ; van 10 slechts (4-18-24-25-27-29-29-64-92-105) kan met zekerheid bewezen worden dat zij ouder zijn dan de Vita IIe van Thomas a Celano (1247). Ook beschouwd de geleerde Heer Alfons Fierens de Speculum Perfectionis in dien zin : Het is een later verzamelwerk dat putte aan drie bronnen : De Vita IIe van Thomas a Celano; de geschriften der vertrouwelijke Gezellen van St-Franciscus, waarschijnlijk Broeder Leo, Angelus en Rufinus ; en eene verzameling van geschriften, die minstens opklimmen tot het laatste vierde der XIIIde eeuw.

Iedereen zal inzien dat, hoewel elk dezer drie gevoelens eene hooge geschiedwaarde aan den Speculum Perfectionis geeft, de laatste gissing toch sommige deelen als niet volkomen gewaarkeurd voor stelt.

Plaatsgebrek laat ons hier niet toe het voor en het tegen van elk dier gissingen kritisch te onderzoeken. De tijne zielsaftoekening, de werkelijkheid van franciscaansch leven, de nauwkeurigheid der geringste bijzonderheden de vergelijking met de andere schriften van Broeder Leo, en het gedurig herhalen der woorden : nos qui fuimus cum eo, wettigen ons niet te denken dat het niet zou opgesteld zijn door Br. Leo zijn gezellen. De getuigenissen van gelijktijdige schrijvers leveren ook een bewijs dat niet mag verwaarloosd worden, en mijn geachte vriend Leon de Kerval bewees, mijns inziens, genoegzaam, door de letterkundige en historische kritiek, dat de Speculum Perfectionis het oorspronkelijk stuk is, waarvan Thomas a Celano in zijne Vita IIe afschreef.

Drie en zeventig hoofdstukken gingen aldus geheel of ten deele uit den Speculum Perfectionis over in de Vita IIe. Op 5of6 andere wordt er gezinspeeld Voeger bij die 79 hoofdstukken 13, niet benuttigd door de Vita IIe, maar waar de opstellers uitdrukkelijk in zeggen dat zij St Franciscus' gezellen waren : Nos socii ejus.... nos qui fuimus cum eo, of die we aangehaald vinden bij latere schrijvers als het werk de socii en we komen tot een totaal van 92 hoofdstukken die door Broeder Leo en gezellen voor 1247 zijn opgesteld. De twee en dertig overige hoofdstukken dragen het merkteeken van denzelfden eenheid van plan, dezelfde ingeving en denzelfden stijl.

De geschiedwaarde van den Speculum waarborgt dus volzoende de echtheid en den oorsprong van het « Hooglied der Zon ». Om evenwel de strengste critici te bevredigen zullen we de hoofdstukken, die over het Lied der Zon spreken, afzonderlijk aan de critiek toetsen.

Wordt voortgezet.

ALLERLEI NIEUWS.

HET GEWICHTIGSTE PROCES. — De jonge Spazzara, student in de rechten, kwam eens bij den H. Phillippus van Neri, en sprak hem over hetgeen hij deed om advokaat te worden. « En dan, vroeg hem de heilige, als gij daar zult gekomen zijn, wat hoopt gij dan te doen ? — « Dan zal ik pleiten, en hoop ik wel te pleiten, antwoordde de studend. — « En dan ? — « Mij alom bekend maken, een grooten naam maken, en veel geld winnen ! — « En dan ? » vroeg voor de derde maal de H. Philippus. — En dan, en dan !... stamerde de jongeling... zal ik eindelijk toch eens komen te sterven. » — « En dan voegde er met eene klem de Heilige dienaar Gods bij, en dan ? Ja wat zult gij *dan* doen als *uw* proces *het groot proces* zal beginnen, in hetwelk gij de beschuldigde en God de rechter zal zijn ? » Hier zweeg de jongeling en verbleekte. Lange dagen was hij met de vraag van dit gewichtig proces bezig, en scheen verpletterd telkens hij het waagde een antwoord te geven. Na eenige weken, verliet hij de hoogeschool, en begon zich te bereiden in een klooster tot den laatsten *En dan !* van het *gewichtig Proces* waar voor ons allen de eeuwigheid van af hangt.

Verandering van woonst. — M. DISCRY, Tand- en Heelmeester, heeft de eer aan zijne kalanten bekend te maken dat hij zijne woonst overgebracht heeft van de rue de la Casquette tot den BOULEVARD DE LA SAUVENIÈRE, 113, LUIK.

—o— HET BESTE ONDER DE GOEDE WERKEN ! Vasten is toch wel het beste der goede werken, zegde op zekeren dag tot zijne gezellen een vrome inwoner der woestijn.

Ik, voor mijn deel, antwoordde hem een medebroeder, ik houd voorzeker dat arbeiden het vasten ver overtreft.

Mijne lieve broeders, sprak de overste, aalmoesen geven, ziedaar het beste onder de goede werken, wanneer gij, om dit te kunnen oefenen, vast en werkt.

—o— 500.000 LITERS bedraagt nu ongeveer de jaarlijksche verkoop in België van de ELIXIR DE KEMPENAAR ; het is de meest verspreidde likeur van gansch het land. Hij is de beste en goedkoopste ; hij stilt de maag en buikpijn en is vooral een kosthaar geneesmiddel tegen veeziekte.

Doch opgepast voor de namaksels, want er wordt veel valsche « Elexir De Kempenaar » verkocht.

Verkrijgbaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeur handelaars.

—o— PERGAMENI, een volbloed geus, leeraar aan de vrijdenkers Hoogschool te Brussel, zegde in eene voordracht gehouden ter liberale Associatie, na zijne plannen te hebben blootgesteld : Het waar gevolg zou zijn : **de katholieke scholen te sluiten** Is dat een kwaad ? Welke liberaal zou dit durven zeggen ?

Dus de vrijheid van den katholieken huisvader krenken dat is geen kwaad. Medeburgers, Werklieden, gij die aan de christene opleiding uwer kinders houdt, de vrije katholieke scholen sluiten is geen kwaad. En u verplichten uwe kinders, tegen uwe overtuiging, naar eene school zonder God te zenden, waar ze als ware geuzen die noch van God noch van zijn gebod weten, zullen opgekweekt worden, dat is een goed.

En verder zegde de zelfde aartsgeus : « Wat mij betreft, ik zeg het rondweg : « *Ik zal als eenen schoonen dag begroeten*, dengenen waarop wij sterk genoeg zouden zijn om de kloosters te sluiten. »

Ja, de kloosters sluiten, hunne goederen aanslagen of liever rooven ; ze openbaarlijk verkoopen en het zoo fijnekes weten te schaveelen dat alles aan de maat en den strijker blijft kleven van de liberale likwideerders lijk in Frankrijk. 't Zou een olietje zijn !

DE VÉLOS EN DE MOTOS

SAROLEA

zijn de aanbevelingswaardigste.

Bureelen en Magazijnen te Herstal.

—o— Ik ben niet katholiek, maar ik ben gelukkig dat er katholieken zijn, Zusters van Lieide, Buitenpastoors, Carmelieten, en het zou van mij afhangen dit alles af te schaffen, ik zou het geenszins doen. RENAN.

—o— **De Doctor Yvo PIRENNE**

Rue Dartois 39, te Luik, (Guillemins).

SPECIALIST voor de genees- en heelkundige aandoeningen van de *maag* en van de *darmen*, geeft zijne raadplegingen, alle dagen, van 2 tot 5 ure, 's Zondags en feestdagen, van 9 tot 12 ure. — (Telefoon 2760.)

—o— Waarom de geuzenbesturen, tegen de wet in, propaganda maken om de leerlingen uit de catechismusles te trekken in hunne stadsscholen ! Omdat zij moeten ; zij zijn er toe gedwongen door de bevelen der vrijmetselaarsloge.

Inderdaad, in zijne zitting van 27 Meert 1907 besliste de Groot-Oosten van [België als volgt :

« Het Collegie van Burgemeester en Schepenen — en bij gebrek daarvan de antiklerikale minderheid van den gemeenteraad — zal ieder jaar, voor de opening der klassen, aan de ouders der leerlingen een omzendbrief te sturen, die hun het recht zal doen kennen hunne kinderen van 't godsdienstonderwijs te outslaan, alsook eene formule van outslaging. »

Hoe zouden logeslaven aan zulk streng bevel durven weerspaanig zijn !

— **Fabriek van Pianos** : Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijnde, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

Groote Prijs, in gemeenzaamheid, en **Gouden Medalie**, aan de Wereldtentoonstelling van Luik 1905.

—o— WAT EEN ZEERAMP KOST. — Volgens het jaarverslag der « Great Eastern Railway Company, » kost het vergaan van het stoomschip *Berlijn*, aan den ingang van het zeekanaal van Rotterdam, den Hoek van Holland, aan de maatschappij de schoone som van 108.000 pond sterling, wat de som van 2 miljoen 700 duizend frank uitmaakt.

—o— Het mineraal water van **St-Amand** is het tafel- en regiemwater der aan rhumatiek of fleercijnlijdenden, alsook dergenen die willen vermijden het te worden.

Algemeen agent **AL. LEQUIME Ninoofschensteenweg, 541 Brussel.**

—o— GENEVER. — Het alkoolverbruik neemt gedurig af in België. Van 1890 tot 1894 bedroeg het gemiddeld per hoofd en per jaar 10 lit. 04 van 1898 tot 1902 bedroeg het nog 8 98 lit. per hoofd en per jaar ; in 1903 viel het op 737 lit.; in 1906 op 462 lit.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN, **L. Thiriart-Andrien**, 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.

Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in droogte en oude cigaren. — Telefoon 1956.

—o— DE ZEE. — Velen van onze lezers zijn reeds te Oostende geweest of te Blankenberge.

Hebben zij wel eens nagedacht, hoe diep en groot de verschillige zeeën zijn ?

Ziehier eenige cijfers : Er zijn vijf oceanen of wereldzeeën.

De « Stille Oceaan » heeft 18,500 millioen hektaren oppervlakte.

De « Atlantische Oceaan » 9,000 mil. hektaren.

De « Indische Oceaan 7,000 millioen hektaren.

De « Noorder IJszee » 2,000 mil. hecta. en eindelijk de « Zuider IJszee » 1,000 millioen.

Bij die wereldzeeën behooren kleinere zeeën, binnenzeeën genaamd. Deze zijn minder diep dan de wereldzeeën.

Zoo heeft onze « Noordzee » maar van 20 tot 200 meters diepte.

De zee nevens Frankrijk, die men « Golf van Gaskonje » noemt, heeft daarentegen eene diepte van 2 tot 4000 meters.

In vollen oceaan wordt die diepte nog grooter ; op menige plaats heeft men tot 8000 en zelfs tot 9000 meters gevonden.

— ONMOGELIJKE MEDEDINGING. — Vraagt overal Petroolstoven en Lampen van het laatste gebreveterd stelsel **A. Caby en Cie van Herstal**. Zij zijn de beste, de spaarzaamste, gewaarborgd onontplofbaar.

Zonder reuk noch rook.

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 38 Bruxelles.**

—o— Er zijn tegenwoordig menschen die klagen als hun matras wat hard is. Ze zeggen dat ze, och arm, niet kunnen slapen. Ze liggen en leven nochtans beter en gemakkelijker dan koningen van vroeger tijd.

In 't jaar 1224 sliep de koning van Engeland voor het eerst op eenen stroozak : vroeger op bloote planken. In 1200 waren er in Londen nog geene schouwen bekend, en natuurlijk kachels nog veel minder ; de menschen warmden zich aan comforen. In 1346 waren meest al de huizen der stad met strooi bedekt. Omtrent denzelfden tijd bedroegen de belastingen 30.000 zakken wol. De rechters en de advokaten werden met kaneel en peper betaald. Tegenwoordig zijn de rekeningen der advokaten ook sterk gepeperd, maar 't is op eene andere manier.

—o— MEN SPREEKT VEEL op dit oogenblik van de Chicorei « der Trappisten » der fabriek Vincart van Silly, die, schijnt het, uitmuntenden koffie maakt.

Maison Aug. FOURNIER.

Successeurs :

JEAN RANSY & Cie

Agents de change

3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÈGE.

—o— Willen de kinderen goed opgevoed worden, dan is er een waakzaam oog noodig ; de ouders moeten letten op de neigingen, de gebreken, den omgang van hun kind. Noodig is eveneens een woord, dat leert en vermaant, een hand, die desnoods weet te straffen ; een voorbeeld dat de kinderen kunnen navolgen ; een biddend hart, dat Gods zegen over de pogingen der ouders afsmeekt.

F. WETZELS.

—o— TOUTES VOS VALEURS en sûreté par les coffres-forts blindés, garantis contre le chalumeaux, le thermit, imperforables, incroches tables, incombustibles, **F. Van Deuren-Guns et fils**, Canal des Récollets, 56, fabrique Chaussée St-Bernard, 135, Anvers.

Pour renseignements, liste de clients et la vente pour le rayon, s'adresser à Aug. SNEYERS-LAFOSSE, Saint-Trond. Transformations d'anciens coffres-forts.

Coffrets en acier d'une seule pièce incombustible, à la portée de toutes les bourses.

Automobiles « ROYAL STAR »

Simples — Souples — Solides — Silencieuses

9-11, avenue des Arts, Anvers.

Demander le catalogue général.

.*. Sissen. — Wijf, ik proef daar van dien bouillon, maar mij dunkt dat ze bedorven is !

Toria. — Stommerik dat ge zijt, ge zijt bezig met zeeploog te drinken !

—o— Dr **P. DORTU**, woont thans Boulevard de la Sauvenière 84, Luik.

Neus- keel- en oorziekten.

Raadplegingen van 2 tot 4 ure.

Zondags van 9 1/2 tot 10 1/2 ure.

Inning van slechte schuldvorderingen, L. LECOCQ Cie, deurwaarder, 1, rue Moray, 1, Luik. Telefoon 1365.

BREUKEN

VOOR ALTIJD GENEZEN IN 10 DAGEN.

GEEN BREUKBAND MEER.

Heelkundige inrichting St-ANNA

te Lanaeken, bij Maëstricht, bedend door de Eerw. Kleine Zusters van St-Jozef.

Vrouwenziekten, misvormde ledematen, aderspat, aderbreuk.

Spreekuren : Vrijdag's van 2 tot 6 uren.

ASTHMA

Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan **M. ESCOUFLAIRE**, apotheker te **Ath**, die u **GRATIS-FRANCO** een **PROEFDOOS** zal zenden van

POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE

MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

Handel in Vodden

VOOR

Papierfabrieken en Effilochagen

VAN

J. J. LHOEST

OPVOLGER VAN GEBROEDERS LHOEST

Louis Jammestraat, 9, 11, 14 en 16, *(Outre-Meuse).*

LUIK, neffens de Delcourplaats, LUIK.

Stoomwerkhuis voor de ontsmetting der vodden.

AANKOOP EN VERKOOP

VAN OUD IJZER, OUDE PAPIEREN, GEBROKEN GLAS,

Afval van Horens, Beenen en Oud Leder.

IMPORTATIE. — EXPORTATIE.

BERICHT AAN DE aannemers van verfwerken en gebouwen.

HUIS VAN VERTROUWEN.

De Fabriek van **KLEUREN EN VERNISSEN**

C. Declercq-Fustin,

107, Sint-Pietersteenweg, Etterbeek-Brussel, beveelt zich bijzonder aan voor zijne engelsche vernissen ; siccatif ; lijnolie ; terpentijn ; brandverwen ; céruse gemalen en in poeder ; gemalen zinkwit en in poeder ; verfborstels en alle artikels voor schilderingen ; gewaarborgd zonder concurrentie.

Op aanvraag verzending, van prijscouranten.

Alle verzending van **25** franken wordt vrachtvrij gedaan.

HET GESTOORD HUWELIJK

I.

Er lag wat poedersneeuw in het tuintje, of, juister gesproken, achterplaatsje van zeker huis aan de High Street van Stratford-on-Avon waar twee figuren, arm in arm, langzaam op en neer liepen, warm aangekleed, want de avond was koud. De eene van die twee was een rijzige jonge man van drie of vier-en-twintig, de andere eene jonge dame, kleiner van stuk, maar toch ook rank opgeschoten. Zij droeg een grooten hoed met tragische zwarte veeren, en eene zwarte boa om den hals. Van haar gezicht was niet veel te zien, behalve het schoone, ietwat opgewipte neusje en een paar groote, uitdrukkingsvolle donkere oogen.

De jonge man bezat blijkbaar eene lichte tong. Hij hield eene soort verhandeling over spreekfouten, beloogende dat eene minder zuivere uitspraak van sommige letters en woorden volstrekt niet altijd mocht beschouwd worden als een teeken van mindere afkomst of beschaving; en hij zocht voorbeelden aan te voeren van menschen uit den besten stand, menschen van groote geleerdheid en onbetwistbare beleekenis zelfs, die op dit stuk niet zonder zonden waren. Het kwam, zoo meende hij, in de eerste plaats er toch maar op aan, wat iemand zeide, en niet, hoe hij het zeide.

— Ach ja, ik weet het wel wat ge bedoelt, Richard, zeide de jonge dame, op klaaglijken toon. Ge zegt dat alles maar om mijn moed in te spreken — voor het geval dat ik eens met uwe moeder in aanraking kom. Want ge weet wel, dat ik mij enkel verspreek, wanneer ik angstig of zenuachtig ben.

— Nanciebel, gaf de jonge man ten antwoord, vanavond ga ik met mijne moeder spreken, om haar de geheele geschiedenis te vertellen.

— Och neen, neen, Richard ! riep zij smeekend — doe dat niet ! Dat kan maar op één ding uitloopen; dat wij elkaar nooit meer te zien krijgen. En onze kennismaking is toch zoo plezierig geweest...

— Kennismaking, Nancy ?

— Nu, noem het zooals ge wilt. Wij zullen er altijd aan blijven denken. Maar iets meer dan eene kennismaking zal het toch nooit worden.

— Onzin riep hij kregel. Ik begrijp u werkelijk niet, Nancy ! Ik krijg nooit de geringste meewerking of aanmoediging van u. Ik weet zelf heel goed dat de omstandigheden moeilijk zijn. Maar gij — gij overdrijft alles nog. Ge hebt zooveel moed als een muis. Ge spreekt alsof ik een vermomde prins was, en alsof ge verwachttet dat mijne moeder u in den Tower zou opsluiten, zoodra zij er achter kwam. Ik wilde dat ge toch wat verstandiger waart. De weduwe en de zoon van een kapitein bij de marine zijn toch niet zulke verheven personages.

Op dit oogenblik ging er een achterdeur open, en daar vertoonde zich, in een rossig lamplicht, het winkeltje van schrijfbenoodigheden en snuisterijen, dat gehouden werd door jufv. Nancy's ouderen broeder, en over hetwelk deze jonge dame zelf den schepter zwaaide.

— Nancy ! riep de kleine knaap, jongere broeder.

— Ik kom, Jim ! — Een oogenblik, Richard ! En zij was al verdwenen, om den klant — een tamelijk zeldzaam verschijnsel in het winkeltje — te bedienen.

Toen zij teruggekomen was, en weer aan zijn arm hing en zich dicht tegen hem aandrong — want de avond was werkelijk fijn koud, en zij liet zich niet ongaarne een beetje koesteren — zegde zij :

— Richard — wat zou uw moeder wel zeggen, als zij mij daar zoo achter die toonbank zag ?

— Zij zou zeggen dat ge er allerliefst uitzaagt, gaf hij fluks ten antwoord. En — wat meer beteekent — als zij u leert kennen, dan zal zij zeggen dat ge even goed en braaf en hartelijk zijt, als lief om aan te zien. Wat kunt ge meer verlangen ?

— Ach, zegde Nanciebel droevig — ge verbeeld u dat zij mij ziet met uw oogen. Maar zoo gaat het in de wereld niet.

Hij liet met een ruk haren arm los.

— Ge maakt dat ik mijn geduld verlies ! riep hij boos.

Terstond vatte zij vuur. Zij richtte zich op en sprak met trotsche lippen.

— M. Kingston, ik heb geen plan mij door u te laten beleedigen. Ik wensch u goeden avond !

Met een draaide zij zich om en liet hem staan waar hij stond. Eerst scheen hij haar te willen laten gaan. Maar toen bedacht hij zich, legde zijne hand op haar schouder, en zegde, nog altijd drullend :

— Nancy !

— Gij schijnt niet te begrijpen, hernam zij heel verontwaardigd, dat ook ik nog een beetje achting voor mijzelf heb, en dat ik met gepaste hoffelijkheid wensch behandeld te worden. Ik kan u verzekeren dat ik even trotsch ben, als gij — en nog trotscher misschien — al zijn wij in staat verschillend.

— Nancy ! herhaalde hij, nu almeer smeekend.

— Maar ik heb u voor niets te danken, voer zij voort, even fier en verontwaardigd. De verhouding tusschen ons is van u uitgegaan — niet van mij. En als ze eindigen moet — best ! mij wel ! Ik heb mijzelf niets te verwijten. Goeden avond dus, mijnh. Kingston !

En wederom wendde zij zich van hem af. Maar nu vatte hij haar de beide schouders.

— Nancy, Nancy — luister toch eens ! Hoe kunt ge toch zoo onredelijk zijn...

Zij rukte zich los. Maar het was slechts om hare handen voor haar gelaat te slaan en, om met een afgewend gelaat, los te barsten in een hartstochtelijk snikken. Natuurlijk was hij terstond weer naast haar, trok haar naar zich toe en liefkoosde haar.

— Ik heb het zoo niet gemeend, Nancy, suste hij haar. Komaan nu toch ! Doe mij niet zoo'n verdriet ! Ik kan u niet zien schreien.

— Het doet hier niets ter zake, snikte zij. Het is nu toch alles afgedaan ! Ik wist het van den beginne ! Verdriet ? Ja ? Er is al genoeg verdriet geweest en misverstand, en oneenigheid ! Wij hebben nooit voor elkaar gepast ! Het is eene misslag geweest van den beginne — en — nu is het uit — nu ben ik heel blij ! riep zij met eene nieuwe lasbarting van tranen.

— Kom kom, Nanciebel, vleide hij, zeg nu toch niet dat alles uit is, op denzelfden avond dat ik mijne moeder wil gaan spreken en juist al mijn moed en zelfvertrouwen zoo noodig heb. Waarom beziet gij de zaak niet eens van den lichteren kant ? Bedenk toch eens hoe lief zij mij heeft. En dus als ik mijn moeder beduid dat een gezinnetje van drie toch heel wat gezelliger en aardiger zou zijn, dan onze twee eenzame levens op zichzelf — wat kan zij daar dan tegen inbrengen ?

— Ge zijt zoo onlief voor mij, Richard, — fluisterde Nanciebel, met weggedoken gelaat, maar nu toch al niet meer pogende om weg te komen.

— Neen dat ben ik niet. Maar gij zijt zoo onredelijk, provelde hij.

— Zeg mij dan dat ge niet meer zoo zult wezen, nokte hare stem.

— Ik beloof het u en al wat ge verder maar wilt, Nancy, zegde hij — als ge dan maar weer wilt opzien en goed en vriendelijk zijn.

Zij liet zich gezeggen en terwijl zij hare tranen droogde, hernam zij :

— Ik vind het rechtaf slecht van u, Richard, nu ge zoo'n ernstigen stap wilt doen, dat ge den tijd vermorst met te grieven. Wie weet hoe weinig uren wij nog maar samen zullen mogen zijn ? Misschien is dit wel het laatste, en toch zoekt ge nog ruzie.

— Ik niet, maar gij !

— Begint ge nu weer, Richard ? Hoe kunt ge toch zoo onbillijk wezen, terwijl gij weet wat ik om uwentwil te lijden heb ? En wilt ge nu werkelijk dezen avond met uwe moeder spreken ? Wanneer zal ik hooren wat zij zegt ? O, ik ben zoo angstig, als ik er over denk ! Den ganschen nacht lig ik wakker, al peinzende, wat ge zeggen zult, en wat zij zal antwoorden ! Want ik weet goed, dat zij natuurlijk al de schuld op mij zal schuiven. Zij zal nooit willen gelooven dat gij 't zijt, die begonnen zijt met...

— Als zij maar uwe lieve oogen ziet, Nancy, dan zal zij er alles van begrijpen, viel hij in. En dat is het éénige wat ik verlang. Als ik haar er maar toebrengen kan, u te leeren kennen, zooals ge zijt, dan vrees ik niets meer. De rest volgt dan vanzelf.

Maar Nancy was op dit punt nog altoos zoo gerust niet. Zij was niet dom uitgevallen, en zij had van sommige dingen zoo hare eigen opvattingen.

— Moeder en zoon zien meestal door verschillende brillen, zegde zij, vooral waar het iemand betreft, op wie de zoon een goed oog heeft. O, denkt ge dat ik niet raden kan wat uwe moeder van mij zal zeggen : Gij onbeschaamd nest van een meid, hoe durft ge 't te wagen, mijn zoon te verstrikken ? Hoe durft ge u te verbeelden, dat wij u in onze familie zullen opnemen ? En dat verbeeld ik mij ook niet, Richard ! Neen, waarlijk. Ik ben er bang voor. Ik wil liever blijven wie ik ben. Gij kunt dan iemand trouwen, die uwe moeders goedkeuring wegdraagt. En in latere jaren zult ge aan uwe vrouw zeggen : ik heb eens een meisje gehad dat Nancy heette. Zij woonde te Stratford, en ik geloof dat zij verliefd op mij was, die arme Nancy ! En misschien zou ik dan ook wel trouwen. Maar ik zou nooit een woord aan iemand zeggen van hetgeen er tusschen ons is geweest.

(Wordt vervolgd).